

## **ПРОБЛЕМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБОРОННОЇ СФЕРИ ДЕРЖАВИ**

**Єфімов Г.В., Беляков В.Ф., Музика О.О.**

*Національна академія сухопутних військ  
імені гетьмана Петра Сагайдачного, м. Львів*

На наш погляд, головна помилка удосконалення оборонної сфери полягала у тому, що тривалий час ігнорувалася необхідність одночасного реформування всіх складових сил сектору безпеки і оборони. Крім реформування ЗС України паралельно повинен був би реформуватися в діалектичній єдності весь комплекс оборонної сфери, в першу чергу необхідно було створювати ефективну систему організації координації дій та взаємодії і управління складовими сектору безпеки і оборони держави. Суттєву загрозу національній безпеці обумовило також відсутність компетентних спеціалістів у галузі оборони й безпеки в урядових та парламентських структурах, а особливо в органах державної влади і місцевого самоврядування. Крім того, не до кінця продуманим процесам реформування силового блоку сприяли також наступні фактори:

По-перше – неприпустимо часта зміна керівництва уряду держави та її силового блоку. Так, за роки незалежності змінилося біля тридцяти Голів Кабінету Міністрів України, понад двадцять керівників кожного міністерства і відомства сектору безпеки і оборони держави, не кажучи вже про кількість змін керівного складу силового блоку на регіональному та місцевому рівнях. Характерно, що кожний наступний керівник набирив нову команду зі своїми поглядами на забезпечення воєнної та в цілому національної безпеки держави, зокрема організації територіальної оборони.

По-друге – виходячи із вище зазначеного, хронічна недосконалість законодавчої бази. За час існування незалежної України прийнято понад 300 законів та більше 500 інших нормативних актів з питань національної безпеки та оборони держави. Разом з тим, вважаємо, що законодавчі документи не мають до кінця продуманої ієрархічної структури, горизонтальних зв'язків між собою, відсутня чітка система і послідовності у прийнятті законів, указів та постанов державного рівня, усвідомлення того, який законодавчий акт у сфері оборони витікає з іншого. Поспішність прийняття законодавчих актів змушує в подальшому вносити чисельні зміни в нормативно-правову базу.

Третій фактор, який суттєво впливає на процеси реформування складових сектору безпеки і оборони є розбалансованість категорійно- понятійного апарату, множинність тлумачень понять та визначень в оборонній сфері. Відсутність спільних визначень певних термінів ускладнює спілкування військових спеціалістів у всіх сферах їх діяльності, особливо в бойовій обстановці. Розходження в термінології - серйозна перешкода для досягнення порозуміння. Особливо це виявляється під час розроблення керівних статутних документів з підготовки й застосування складових сил безпеки та сил оборони. Назріла потреба поставити впорядкування й подальший розвиток термінологічного апарату теорії та практики організації взаємодії міжвідомчих структур на наукову основу, що сприяло б підвищенню ефективності управлінської діяльності.